

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/2284

ze dne 14. prosince 2016

o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za posledních 20 let se podařilo v Unii dosáhnout v oblasti antropogenních emisí do ovzduší a kvality ovzduší značného pokroku, zejména prostřednictvím politiky Unie v této oblasti včetně sdělení Komise ze dne 21. září 2005 nazvaného „Tematická strategie o znečišťování ovzduší“ (dále jen „tematická strategie“). Pro tento pokrok měla zásadní význam směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ⁽⁴⁾, která pro období od roku 2010 stanovila členským státům stropy celkových ročních emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), nemethanových těkavých organických sloučenin (NMVOC) a amoniaku (NH₃). Mezi lety 1990 a 2010 díky tomu došlo v Unii ke snížení emisí oxidu siřičitého o 82 %, emisí oxidů dusíku o 47 %, emisí nemethanových těkavých organických sloučenin o 56 % a emisí amoniaku o 28 %. Sdělení Komise ze dne 18. prosince 2013 nazvané „Čisté ovzduší pro Evropu“ (dále jen „revidovaná tematická strategie“) nicméně uvádí, že stále přetrvávají významné negativní dopady na lidské zdraví a životní prostředí a rizika pro ně.
- (2) 7. akční program pro životní prostředí ⁽⁵⁾ potvrzuje dlouhodobý cíl politiky Unie v oblasti ovzduší dosáhnout takových úrovní kvality ovzduší, které nemají významné negativní dopady na lidské zdraví a životní prostředí ani

⁽¹⁾ Úř. věst. C 451, 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ Úř. věst. C 415, 20.11.2014, s. 23.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. listopadu 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. prosince 2016.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, a vyzývá za tímto účelem k dosažení plného souladu se stávajícími právními předpisy Unie v oblasti kvality ovzduší, k vymezení strategických cílů a akcí na období po roce 2020, ke zvýšenému úsilí v oblastech, kde jsou obyvatelstvo a ekosystémy vystaveny vysokým úrovním látek znečišťujících ovzduší, a k posílení součinnosti mezi právními předpisy v oblasti kvality ovzduší a politickými cíli, jež si Unie stanovila zejména v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti.

- (3) Revidovaná tematická strategie stanoví nové strategické cíle na období do roku 2030 se záměrem více se přiblížit k dlouhodobému cíli Unie v oblasti kvality ovzduší.
- (4) V členských státech a v Unii probíhá proces ratifikace Minamatské úmluvy o rtuti z roku 2013, která byla uzavřena v rámci Programu OSN pro životní prostředí a která si klade za cíl chránit lidské zdraví a životního prostředí prostřednictvím snížení emisí rtuti ze stávajících a nových zdrojů, a to s výhledem na vstup této úmluvy v platnost v roce 2017. Komise by měla vykazované emise této znečišťující látky průběžně přezkoumávat.
- (5) Členské státy a Unie jsou smluvními stranami Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979 a dále několika jejích protokolů, včetně Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu z roku 1999, který byl revidován v roce 2012 (dále jen „revidovaný Göteborgský protokol“).
- (6) Revidovaný Göteborgský protokol stanoví pro období od roku 2020 pro všechny smluvní strany nové závazky ke snížení emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku, nemethanových těkavých organických sloučenin, amoniaku a jemných částic, přičemž se za výchozí považuje rok 2005, dále přitom podporuje snižování emisí černého uhlíku a vyzývá ke shromažďování a uchovávání informací o nepříznivých účincích koncentrací a depozic látek znečišťujících ovzduší na lidské zdraví a životní prostředí a k účasti na programech zaměřených na účinky v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (7) Systém národních emisních stropů zavedený směrnicí 2001/81/ES by tedy měl být revidován a uveden do souladu s mezinárodními závazky Unie a jednotlivých členských států. Za tímto účelem jsou národní závazky ke snížení emisí pro kterýkoli rok v období let 2020 až 2029 v této směrnici totožné se závazky stanovenými v revidovaném Göteborgském protokolu.
- (8) Členské státy by měly tuto směrnici provést tak, aby účinně přispěla k dosažení dlouhodobého cíle Unie v oblasti kvality ovzduší, jež je také podložen pokyny Světové zdravotnické organizace, a cílů Unie v oblasti biologické rozmanitosti a ochrany ekosystému, a snížit na jejím základě úroveň znečištění ovzduší a depozice způsobující acidifikaci, eutrofizaci a tvorbu přízemního ozonu pod kritické zátěže a úrovně, které stanoví Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (9) Tato směrnice by měla kromě celosvětového zlepšení kvality ovzduší a zlepšení součinnosti s politikami Unie v oblasti klimatu a energetiky rovněž nákladově efektivním způsobem přispívat k dosažení cílů v oblasti kvality ovzduší stanovených v právních předpisech Unie a ke zmírnění dopadů změny klimatu a zabránit přitom zdvojování stávajících právních předpisů Unie.
- (10) Tato směrnice rovněž přispívá ke snižování nákladů na zdravotní péči souvisejících se znečištěním ovzduší v Unii prostřednictvím zvýšení kvality života občanů Unie a podporuje přechod na zelenou ekonomiku.
- (11) Tato směrnice by měla přispívat k postupnému snižování znečištění ovzduší, přičemž by se mělo vycházet ze snížení dosažených prostřednictvím právních předpisů Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje, které se zabývají emisemi ze specifických zdrojů.
- (12) Právní předpisy Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje by měly účinným způsobem vést k předpokládanému snížení emisí. Identifikace neúčinných právních předpisů Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje a včasná hledání řešení jsou zásadní k tomu, aby bylo dosaženo širších cílů v oblasti kvality ovzduší, jak ukazuje nesoulad mezi reálnými světovými emisemi a zkušebními emisemi oxidů dusíku z naftových vozidel EURO 6.
- (13) Členské státy by závazky ke snížení emisí stanovené v této směrnici měly dodržovat od roku 2020 do roku 2029 a od roku 2030. V zájmu zajištění prokazatelného pokroku při plnění závazků stanovených pro rok 2030 by členské státy měly určit orientační úrovně emisí v roce 2025, jejichž dosažení by bylo technicky proveditelné a nebylo by spojeno s neúměrnými náklady, a měly by usilovat o dosažení těchto úrovní. Pokud emise do roku 2025 nemohou být sníženy podle stanovené trajektorie, měly by členské státy uvést důvody pro tuto odchylku, jakož i opatření, která by členské státy na trajektorii vrátila ve svých následných zprávách vypracovaných podle této směrnice.

- (14) Národní závazky ke snížení emisí stanovené v této směrnici pro období od roku 2030 vycházejí z odhadovaného potenciálu každého členského státu pro snížení, který je uveden ve zprávě o tematické strategii č. 16 z ledna roku 2015 (dále jen „zpráva č. 16“), z technického posouzení rozdílů mezi národními odhady a odhady uvedenými ve zprávě č. 16 a z politického cíle zachovat celkové snížení dopadů na zdraví, jehož má být dosaženo do roku 2030 (ve srovnání s rokem 2005), co nejlíže politickému cíli návrhu Komise pro tuto směrnici. Pro zvýšení transparentnosti by Komise měla zveřejnit základní předpoklady použité ve zprávě č. 16.
- (15) Dodržování národních závazků ke snížení emisí by mělo být posuzováno s ohledem na konkrétní metodický stav v době, kdy byl daný závazek stanoven.
- (16) Požadavky na podávání zpráv a závazky ke snížení emisí by měly vycházet z vnitrostátní spotřeby energie a prodaných paliv. Některé členské státy nicméně mohou v souladu s Úmluvou o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států použít jako základ pro dodržování celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv v odvětví silniční dopravy. Tato možnost by měla být zachována v této směrnici v zájmu zajištění soudržnosti mezinárodního a unijního práva.
- (17) Za účelem vyřešení některých nejistot spojených se stanovováním národních závazků ke snížení emisí obsahuje revidovaný Göteborgský protokol možnosti flexibility, které by měly být začleněny do této směrnice. Revidovaný Göteborgský protokol zejména zavádí mechanismus pro úpravu národních emisních inventur a pro zprůměrování ročních národních emisí za dobu nejvýše tří let při splnění určitých podmínek. Tato směrnice by kromě toho měla stanovit možnosti flexibility v případech, kdy ukládá závazek ke snížení emisí, který překračuje nákladově efektivní snížení emisí stanovené ve zprávě č. 16, a dále také v situacích, kdy je třeba pomoci členským státům v případě náhlých a mimořádných událostí spojených s výrobou nebo dodávkami energie, pokud jsou splněny zvláštní podmínky. Na využívání těchto možností flexibility by měla dohlížet Komise, přičemž by měla zohlednit pokyny vypracované v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států. Pro účely posuzování žádostí o úpravy emisních inventur by se za datum stanovení závazků ke snížení emisí pro období 2020 až 2029 měl považovat 4. květen 2012, tj. datum revize Göteborgského protokolu.
- (18) Každý členský stát by měl vypracovat a provádět svůj národní program omezování znečištění ovzduší s cílem splnit své závazky ke snížení emisí a účinně přispívat k dosažení cílů v oblasti kvality ovzduší. Členské státy by za tímto účelem měly zohlednit potřebu snížit emise, zejména oxidů dusíku a jemných částic, v zónách a aglomeracích s nadměrnými koncentracemi látek znečišťujících ovzduší nebo v těch zónách a aglomeracích, které významně přispívají ke znečištění ovzduší v jiných zónách a aglomeracích, a to i v sousedních zemích. Národní programy omezování znečištění ovzduší by v této souvislosti měly přispívat k úspěšnému provádění plánů kvality ovzduší stanovených v článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ⁽¹⁾.
- (19) Za účelem snížení emisí z antropogenních zdrojů by se v rámci národních programů omezování znečištění ovzduší měla zvážit opatření, která lze uplatnit ve všech příslušných oblastech, včetně zemědělství, energetiky, průmyslu, silniční dopravy, vnitrozemské vodní dopravy, vytápění domácností a používání nesilničních pojízdných strojů a rozpouštědel. Členské státy by nicméně měly být oprávněny rozhodovat o opatřeních přijímaných za účelem splnění závazků ke snížení emisí stanovených v této směrnici.
- (20) Při vypracovávání národních programů omezování znečištění ovzduší by členské státy měly zohlednit osvědčené postupy mimo jiné při řešení problematiky neškodlivějších znečišťujících látek spadajících do oblasti působnosti této směrnice, a to s ohledem na citlivé skupiny obyvatelstva.
- (21) Zemědělství má výrazný podíl na emisích amoniaku a jemných částic do ovzduší. V zájmu snížení těchto emisí by národní programy omezování znečištění ovzduší měly zahrnovat opatření, která lze uplatnit v odvětví zemědělství. Tato opatření by měla být nákladově efektivní, vycházet z konkrétních informací a údajů a zohledňovat vědecký pokrok a předchozí opatření přijatá členskými státy. Společná zemědělská politika dává členským státům možnost přispět pomocí specifických opatření ke kvalitě ovzduší. Budoucí hodnocení umožní lépe pochopit účinky těchto opatření.
- (22) Zlepšení kvality ovzduší by mělo být dosaženo prostřednictvím přiměřených opatření. Při přijímání opatření, která mají být zahrnuta do národních programů omezování znečištění ovzduší, jež lze uplatnit v odvětví zemědělství, by členské státy měly zajistit plné zohlednění jejich dopadů na malé zemědělské podniky s cílem omezit v maximální možné míře veškeré dodatečné náklady.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (23) Pokud jsou některá opatření přijata v rámci národních programů omezování znečištění ovzduší za účelem předcházení emisím v odvětví zemědělství způsobilá pro finanční podporu, zejména opatření zemědělských podniků, která vyžadují výrazné změny postupů nebo značné investice, měla by Komise usnadnit přístup k takové finanční podpoře a k dalším dostupným finančním prostředkům Unie.
- (24) Za účelem snížení emisí by členské státy měly zvážit podporu přesunu investic směrem k čistým a účinným technologiím. Ke zlepšení udržitelnosti a k řešení problémů u zdroje mohou napomoci inovace, a to zlepšením reakcí jednotlivých odvětví na výzvy v oblasti kvality ovzduší.
- (25) Národní program omezování znečištění ovzduší včetně analýzy, na jejímž základě proběhne vymezení příslušných politik a opatření, by se měl pravidelně aktualizovat.
- (26) V zájmu vytváření programů omezování znečištění ovzduší a jejich případných významných aktualizací, které vycházejí z dostatečného množství spolehlivých informací, by měly členské státy tyto programy a změny v situaci, kdy jsou ještě všechny možnosti týkající se politik a opatření otevřené, podrobit veřejným konzultacím a konzultacím s příslušnými orgány na všech úrovních. Členské státy by se měly zapojit do přeshraničních konzultací, pokud by provádění jejich programů mohlo mít vliv na kvalitu ovzduší v jiném členském státě nebo třetí zemi, a to v souladu s požadavky stanovenými v unijním a mezinárodním právu, mimo jiné v Úmluvě OSN o posuzování vlivů na životní prostředí překračujících hranice států (dále jen „úmluva z Espoo“) z roku 1991 a jejím Protokolu o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2003.
- (27) Cílem této směrnice je mimo jiné chránit lidské zdraví. Jak Soudní dvůr opakovaně připomněl, bylo by neslučitelné se závaznou povahou, kterou čl. 288 třetí pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) přiznává směrnici, kdyby byla v zásadě vyloučena možnost dotčených osob dovolávat se povinnosti, kterou ukládá. Tato úvaha platí obzvláště pro směrnici, jejímž cílem je regulovat a snižovat znečištění ovzduší, a která tak usiluje o ochranu lidského zdraví.
- (28) Členské státy by měly u všech znečišťujících látek, kterými se zabývá tato směrnice, zpracovat a předkládat národní emisní inventury a prognózy, jakož i podávat informativní zprávy o inventurách, což by mělo následně Unii umožnit, aby splnila své povinnosti týkající se podávání zpráv v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a jejich protokolů.
- (29) V zájmu zachování celkové konzistence v rámci Unie jako celku by měly členské státy zajistit, aby podávání zpráv Komisi o jejich národních emisních inventurách a prognózách, jakož i informativních zpráv o inventurách, bylo plně v souladu s podáváním zpráv v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (30) Za účelem posouzení účinnosti národních závazků ke snížení emisí stanovených touto směrnicí by měly členské státy rovněž monitorovat dopady znečištění ovzduší na suchozemské i vodní ekosystémy a podávat o těchto dopadech zprávy. Pro zajištění nákladově efektivního přístupu by členské státy měly mít možnost používat nepovinné ukazatele pro monitorování uvedené v této směrnici a měly by zajistit koordinaci s jinými monitorovacími programy zavedenými podle souvisejících směrnic a případně podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (31) V zájmu výměny zkušeností a osvědčených postupů, zejména poskytování podkladů pro pokyny a usnadňování koordinovaného provádění právních předpisů Unie a politik souvisejících se zlepšováním kvality ovzduší, by mělo být zřízeno Evropské fórum pro čisté ovzduší, v němž se budou scházet všechny zúčastněné strany, včetně příslušných orgánů členských států na všech příslušných úrovních.
- (32) Členské státy by měly v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽¹⁾ zajistit aktivní a systematické šíření informací elektronickými prostředky.
- (33) Je nezbytné změnit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽²⁾ tak, aby byl zajištěn soulad uvedené směrnice s Aarhuskou úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí z roku 1998 (dále jen „Aarhuská úmluva“).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (34) Za účelem zohlednění technického a mezinárodního vývoje by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny přílohy I a části 2 přílohy III a přílohy IV s cílem přizpůsobit je vývoji v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a pokud jde o změny přílohy V s cílem přizpůsobit ji technickému a vědeckému pokroku a vývoji v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (35) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění flexibilit a národních programů omezování znečištění ovzduší podle této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (36) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (37) S ohledem na povahu a rozsah úprav, které je třeba ve směrnici 2001/81/ES provést, by měla být tato směrnice nahrazena, aby se zvýšila právní jistota, srozumitelnost, transparentnost a zjednodušily právní předpisy. K zajištění kontinuity v oblasti zlepšování kvality ovzduší by měly členské státy plnit národní emisní stropy stanovené ve směrnici 2001/81/ES, dokud v roce 2020 nevstoupí v platnost nové národní závazky ke snížení emisí stanovené touto směrnicí.
- (38) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu přeshraniční povahy znečištění ovzduší, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (39) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle a předmět

1. V zájmu pokroku při dosahování takových úrovní kvality ovzduší, které nemají významné negativní dopady na lidské zdraví a životní prostředí ani nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, stanoví tato směrnice pro členské státy závazky ke snížení antropogenních emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), nemethanových těkavých organických sloučenin (NMVOC), amoniaku (NH₃) a jemných částic (PM_{2,5}) a požaduje vypracování, přijetí a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší, jakož i monitorování emisí těchto znečišťujících látek a dalších znečišťujících látek uvedených v příloze I a jejich dopadů a podávání zpráv o nich.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Tato směrnice rovněž přispívá k dosažení:
- cílů v oblasti kvality ovzduší stanovených v právních předpisech Unie a pokroku při plnění dlouhodobého cíle Unie, jímž je dosáhnout úrovně kvality ovzduší v souladu s pokyny týkajícími se kvality ovzduší vydanými Světovou zdravotnickou organizací;
 - cílů Unie v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů v souladu se 7. akčním programem pro životní prostředí;
 - lepší součinnosti mezi politikou Unie v oblasti kvality ovzduší a dalšími relevantními politikami Unie, zejména v oblasti klimatu a energetiky.

Článek 2

Oblast působnosti

- Tato směrnice se vztahuje na emise znečišťujících látek uvedených v příloze I ze všech zdrojů, jež se nacházejí na území členských států, v jejich výlučných ekonomických zónách a zónách kontroly znečištění.
- Tato směrnice se nevztahuje na emise vypouštěné na Kanárských ostrovech, ve francouzských zámořských departementech, na Madeiře a na Azorských ostrovech.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- „emisí“ uvolňování látky z bodového nebo difuzního zdroje do ovzduší;
- „antropogenními emisemi“ emise znečišťujících látek do ovzduší spojené s činnostmi člověka;
- „prekurzory ozonu“ oxidy dusíku, nemethanové těkavé organické sloučeniny, methan a oxid uhelnatý;
- „cíli v oblasti kvality ovzduší“ mezní hodnoty, cílové hodnoty a maximální expoziční koncentrace pro kvalitu ovzduší, jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES a 2004/107/ES⁽¹⁾;
- „oxidem siričitým“ nebo „SO₂“ všechny sloučeniny síry vyjádřené jako oxid siričitý, včetně oxidu sírového (SO₃), kyseliny sírové (H₂SO₄), a sloučeniny redukované síry, jako je sirovodík (H₂S), merkaptany a dimethylsulfidy;
- „oxidy dusíku“ nebo „NO_x“ oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý;
- „nemethanovými těkavými organickými sloučeninami“ nebo „NMVOC“ všechny nemethanové organické sloučeniny, jež jsou schopné reakcí s oxidy dusíku za přítomnosti slunečního světla tvořit fotochemické oxidanty;
- „jemnými částicemi“ nebo „PM_{2,5}“ částice s aerodynamickým průměrem do 2,5 mikrometru (μm);
- „černým uhlíkem“ nebo „BC“ uhlíkaté částice pohlcující světlo;
- „národním závazkem ke snížení emisí“ povinnost členského státu snížit emise určité látky; specifikuje snížení emise, které musí být přinejmenším dosaženo v cílovém kalendářním roce jako procentní podíl celkového množství emisí v průběhu výchozího roku (2005);

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3).

- 11) „přistávacím a vzletovým cyklem“ cyklus zahrnující poježdění na dráhu a poježdění z dráhy, vzlet, stoupání po vzletu, přiblížování, přistání a všechny ostatní činnosti letadla, které probíhají ve výšce nižší než 3 000 stop;
- 12) „mezinárodní námořní dopravou“ vykonávání plaveb na moři a v pobřežních vodách plavidly plujícími pod jakoukoliv vlajkou, jež vyplouvají z území jedné země a připlouvají na území jiné země, a to s výjimkou rybářských plavidel;
- 13) „zónou kontroly znečištění“ mořská oblast, která nesahá dále než 200 námořních mil od základních linií, od nichž se měří rozsah teritoriálních vod, a kterou stanoví členský stát s cílem zabránit, snížit a kontrolovat znečišťování z plavidel v souladu s obecně přijatými mezinárodními normami a standardy;
- 14) „právními předpisy Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje“ právní předpisy Unie, jejichž cílem je snížit emise látek znečišťujících ovzduší, na které se vztahuje tato směrnice, provedením zmírňujících opatření u zdroje.

Článek 4

Národní závazky ke snížení emisí

1. Členské státy omezí své roční antropogenní emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku, nemethanových těkavých organických sloučenin, amoniaku a jemných částic přinejmenším v rozsahu národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2020 do roku 2029 a od roku 2030, jak jsou stanoveny v příloze II.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, přijmou členské státy nezbytná opatření s cílem do roku 2025 omezit své antropogenní emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku, nemethanových těkavých organických sloučenin, amoniaku a jemných částic. Orientační úrovně těchto emisí se určí z lineární trajektorie snižování emisí spojující úrovně jejich emisí stanovené v závazcích ke snížení emisí pro rok 2020 a úrovně emisí stanovené v závazcích ke snížení emisí pro rok 2030.

Členské státy mohou sledovat nelineární trajektorii snižování emisí, pokud je to z hospodářského nebo technického hlediska efektivnější a pokud se od roku 2025 bude postupně přibližovat k lineární trajektorii snižování emisí a nepříznivě neovlivní závazky ke snížení emisí pro rok 2030. Členské státy uvedou tuto nelineární trajektorii a důvody jejího sledování v národních programech omezování znečištění ovzduší, které mají být předloženy Komisi v souladu s čl. 10 odst. 1.

Pokud emise pro rok 2025 nemohou být omezeny podle stanovené trajektorie snižování emisí, uvedou členské státy příslušné důvody pro takovou odchylku, jakož i opatření, která členské státy na trajektorii vrátí, v následných informativních zprávách o inventurách poskytovaných Komisi v souladu s čl. 10 odst. 2.

3. Pro účely plnění odstavců 1 a 2 se nezapočítávají tyto emise:
 - a) emise z letadel mimo přistávací a vzletový cyklus;
 - b) emise z vnitrostátní námořní dopravy směřující na území a z území uvedených v čl. 2 odst. 2;
 - c) emise z mezinárodní námořní dopravy;
 - d) emise oxidů dusíku a nemethanových těkavých organických sloučenin v důsledku činností spadajících do nomenklatury pro podávání zpráv z roku 2014 (dále jen „NFR“) podle kategorie 3B (Hospodaření se statkovými hnojivy) a 3D (Zemědělské půdy) Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 5

Flexibilita

1. Členské státy mohou v souladu s částí 4 přílohy IV zavést upravené národní roční emisní inventury pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, amoniaku, nemethanové těkavé organické sloučeniny a jemné částice, pokud by v důsledku uplatnění zdokonalených metod pro emisní inventury aktualizovaných v souladu s vědeckými poznatky došlo k nesplnění jejich národních závazků ke snížení emisí.

Pro účely zjištění, zda jsou splněny příslušné podmínky stanovené v části 4 přílohy IV, se za datum stanovení závazků ke snížení emisí pro období let 2020 až 2029 považuje 4. květen 2012.

V případě emisních faktorů nebo metodik používaných k určení emisí z určitých kategorií zdrojů, které se významně liší od těch, jež byly očekávány v důsledku provádění dané normy či standardu podle právních předpisů Unie týkajících se omezování znečištění ovzduší u zdroje, se v souladu s přílohou IV částí 4 bodem 1 písm. d) podbody ii) a iii) budou od roku 2025 na úpravy vztahovat tyto dodatečné podmínky:

- a) po zohlednění poznatků z vnitrostátních programů pro dohled nad dodržováním pravidel a jejich prosazování, jimiž se sleduje účinnost právních předpisů Unie týkajících se omezování znečištění ovzduší u zdroje, prokáže dotčený členský stát, že z vnitrostátního provádění či prosazování těchto předpisů nevyplývají výrazně odlišné emisní faktory;
- b) dotčený členský stát informoval Komisi o významné odlišnosti emisních faktorů, která v souladu s čl. 11 odst. 2 prošetří, zda je potřeba přijmout další opatření.

2. Pokud v konkrétním roce členský stát v důsledku mimořádně chladné zimy či mimořádně suchého léta nemůže dodržet své závazky ke snížení emisí, může je splnit prostřednictvím zprůměrování svých ročních národních emisí pro daný rok, předcházející rok a následující rok, pokud tento průměr nepřekračuje národní roční úroveň emisí podle závazku členského státu ke snížení emisí.

3. Pokud v konkrétním roce členský stát, pro který je jeden nebo více závazků ke snížení emisí uvedených v příloze II stanoveno na přísnější úrovni, než je nákladově efektivní snížení emisí stanovené ve zprávě č. 16, ani po provedení všech nákladově efektivních opatření nemůže dodržet příslušný závazek ke snížení emisí, má se za to, že příslušný závazek ke snížení emisí splňuje po dobu nejvýše pěti let, pokud v každém z těchto let vykompenzuje nedodržení tohoto závazku rovnocenným snížením emisí jiné znečišťující látky uvedené v příloze II.

4. Povinnosti členského státu podle článku 4 se považují za splněné na období nejvýše tří let, pokud nedodržení jeho závazků ke snížení emisí v případě příslušných znečišťujících látek vyplývá z náhlého a mimořádného přerušení nebo ztráty kapacity v rámci systému dodávek energie nebo tepla nebo systému jejich výroby, které nebylo možné rozumně předvídat, a pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) dotčený členský stát prokazatelně vyvinul veškeré přiměřené úsilí pro zajištění dodržování závazků, včetně provádění nových opatření a politik, a pokud toto úsilí bude vyvíjeno i nadále s cílem co nejvíce toto období nedodržování zkrátit, a
- b) dotčený členský stát prokázal, že zavedení opatření a politik nad rámec opatření a politik uvedených v písmenu a) by vedlo k nepřiměřeným nákladům, podstatně by ohrozilo národní energetickou bezpečnost nebo by pro významnou část obyvatelstva představovalo značné riziko energetické chudoby.

5. Členské státy, které mají v úmyslu uplatnit odstavce 1, 2, 3 nebo 4, o tom informují Komisi do 15. února příslušného vykazovaného roku. Součástí těchto informací budou údaje o znečišťujících látkách a dotčených odvětvích a v případě, že to bude možné, i o míře vlivu na národní emisní inventury.

6. Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí provede přezkum a posouzení toho, zda využití některých možností flexibility v konkrétním roce splňuje příslušné podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a v části 4 přílohy IV nebo případně v odstavcích 2, 3 nebo 4 tohoto článku.

Pokud Komise dospěje k názoru, že využití dané možnosti flexibility není v souladu s příslušnými podmínkami uvedenými v odstavci 1 tohoto článku a v části 4 přílohy IV nebo v odstavcích 2, 3 nebo 4 tohoto článku, přijme do devíti měsíců ode dne obdržení příslušné zprávy uvedené v čl. 8 odst. 4 rozhodnutí, kterým dotčený členský stát informuje, že použití dané možnosti flexibility nelze přijmout, a uvede v něm důvody pro toto zamítnutí. Pokud Komise ve lhůtě devíti měsíců ode dne obdržení příslušné zprávy uvedené v čl. 8 odst. 4 nevysloví žádné námitky, považuje dotčený členský stát využití této flexibility za platné a přijaté pro daný rok.

7. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující podrobná pravidla pro využití možností flexibility podle odstavců 1, 2, 3 a 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

8. Komise při výkonu svých pravomocí podle odstavců 6 a 7 zohlední příslušné metodické dokumenty vypracované v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 6

Národní programy omezování znečištění ovzduší

1. Členské státy v souladu s částí 1 přílohy III vypracují, přijmou a provedou své příslušné národní programy omezování znečištění ovzduší s cílem omezit své roční antropogenní emise v souladu s článkem 4 a přispět k dosažení cílů této směrnice podle čl. 1 odst. 1.

2. Při vypracovávání, přijímání a provádění programu uvedeného v odstavci 1 členské státy:

- a) s případným použitím údajů a metodik vyvinutých v rámci programu spolupráce při monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP) podle Protokolu o dlouhodobém financování programu spolupráce pro monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě připojeném k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států posoudí, do jaké míry mohou národní zdroje emisí ovlivnit kvalitu ovzduší na jejich území a na území sousedních členských států;
- b) zohlední potřebu snížit emise látek znečišťujících ovzduší v zájmu dosažení souladu s cíli v oblasti kvality ovzduší na svém území, a v příslušných případech i na území sousedních členských států;
- c) při přijímání opatření ke splnění národních závazků ke snížení emisí jemných částic upřednostní opatření ke snížení emisí černého uhlíku;
- d) zajistí soudržnost s ostatními příslušnými plány a programy vytvořenými na základě požadavků uvedených ve vnitrostátních nebo unijních právních předpisech.

Za účelem splnění příslušných národních závazků ke snížení emisí členské státy do svých národních programů omezování znečištění ovzduší zahrnou opatření ke snížení emisí stanovená jako povinná v části 2 přílohy III a mohou zahrnout v uvedených programech opatření ke snížení emisí stanovená jako nepovinná v části 2 přílohy III nebo opatření mající rovnocenný zmírňující účinek.

3. Členské státy aktualizují své národní programy omezování znečištění ovzduší alespoň každé čtyři roky.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, politiky a opatření v oblasti snižování emisí obsažené v národních programech omezování znečištění ovzduší se aktualizují do 18 měsíců od předložení nejnovější národní emisní inventury nebo národní emisní prognózy, pokud podle předložených údajů nebyly splněny povinnosti uvedené v článku 4, nebo pokud existuje riziko jejich nedodržení.

5. Členské státy se obrátí formou konzultací na veřejnost v souladu se směrnicí 2003/35/ES a na příslušné orgány, kterých se bude provádění národních programů omezování znečištění ovzduší pravděpodobně dotýkat vzhledem k jejich zvláštní působnosti v otázkách životního prostředí, znečištění a kvality ovzduší a příslušného řízení na všech úrovních, a to ve fázi návrhu národních programů omezování znečištění ovzduší a při veškerých významných aktualizacích před dokončením těchto programů.

6. V případě potřeby se provedou přeshraniční konzultace.

7. Komise v případě potřeby usnadní vypracování a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší prostřednictvím výměny osvědčených postupů.

8. Komisi je v souladu s článkem 16 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem pozměnění této směrnice, pokud jde o přizpůsobení části 2 přílohy III vývoji, a to i technickému pokroku, v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

9. Komise může vytvořit pokyny k vypracování a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší.
10. Komise rovněž prostřednictvím prováděcích aktů konkretizuje formát národních programů omezování znečištění ovzduší. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

Článek 7

Finanční podpora

Komise v souladu s právními předpisy upravujícími stávající finanční prostředky Unie usiluje o usnadnění přístupu k těmto prostředkům s cílem podpořit opatření, která mají být přijata za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice.

Tyto prostředky Unie zahrnují současné a budoucí dostupné financování, mimo jiné v rámci:

- a) rámcového programu pro výzkum a inovace;
- b) evropských strukturálních a investičních fondů, včetně příslušného financování v rámci společné zemědělské politiky;
- c) nástrojů k financování činnosti v oblasti životního prostředí a klimatu, jako je program LIFE.

Komise posoudí možnost vytvořit jednotné kontaktní místo, na němž si každá zúčastněná strana může snadno ověřit dostupnost financování Unie, a související postupy týkající se přístupu k němu, pokud jde o projekty zaměřené na problematiku znečištění ovzduší.

Článek 8

Národní emisní inventury a prognózy a informativní zprávy o inventurách

1. Členské státy zpracují a každoročně aktualizují národní emisní inventury znečišťujících látek uvedených v tabulce A přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.

Členské státy mohou zpracovat a každoročně aktualizovat národní emisní inventury znečišťujících látek uvedených v tabulce B přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.

2. Členské státy zpracují a každé čtyři roky aktualizují prostorově rozlišené národní emisní inventury a inventury velkých bodových zdrojů a každé dva roky národní emisní prognózy pro znečišťující látky uvedené v tabulce C přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.

3. Členské státy zpracují informativní zprávy o inventurách, které připojí k národním emisním inventurám a prognózám uvedeným v odstavcích 1 a 2, a to v souladu s požadavky stanovenými v tabulce D přílohy I.

4. Členské státy, které se rozhodnou využít flexibilitu podle článku 5, zařadí do informativní zprávy o inventurách za daný rok informace dokládající, že využití této flexibility splňuje příslušné podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 a v části 4 přílohy IV nebo případně v čl. 5 odst. 2, 3 nebo 4.

5. Členské státy zpracují a aktualizují národní emisní inventury (případně včetně upravených národních emisních inventur), národní emisní prognózy, prostorově rozlišené národní emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a připojené informativní zprávy o inventurách v souladu s přílohou IV.

6. Na základě informací podle odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí zpracuje a aktualizuje, pokud jde o znečišťující látky uvedené v příloze I, každý rok emisní inventury a informativní zprávy o inventurách pro celou Unii, každé dva roky emisní prognózy pro celou Unii a každé čtyři roky prostorově rozlišené emisní inventury a inventury velkých bodových zdrojů pro celou Unii.

7. Komisi je v souladu s článkem 16 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem pozměnění této směrnice, pokud jde o přizpůsobení přílohy I a přílohy IV vývoji, včetně technického a vědeckého pokroku, v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 9

Monitorování dopadů znečištění ovzduší

1. Členské státy zajistí, aby monitorování negativních dopadů znečištění ovzduší na ekosystémy probíhalo na základě sítě monitorovacích míst, která je reprezentativní co do sladkovodních, přírodních i polopřírodních stanovišť a lesních typů ekosystémů, a za použití nákladově efektivního přístupu založeného na posouzení rizik.

Členské státy za tímto účelem koordinují s jinými monitorovacími programy zřízenými právními předpisy Unie, včetně směrnice 2008/50/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ a směrnice Rady 92/43/EHS⁽²⁾ a případně Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států, a v případě potřeby využívají údaje získané v jejich rámci.

Členské státy mohou za účelem splnění požadavků tohoto článku použít nepovinné ukazatele pro monitorování uvedené v příloze V.

2. Při sběru údajů uvedených v příloze V a podávání příslušných zpráv lze použít metodiky podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a její příručky k programům mezinárodní spolupráce.

3. Komisi je v souladu s článkem 16 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem pozměnění této směrnice, pokud jde o přizpůsobení přílohy V vědeckému a technickému pokroku a vývoj v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 10

Podávání zpráv členskými státy

1. Členské státy předloží své první národní programy omezování znečištění ovzduší Komisi ke dni 1. dubna 2019.

Pokud se národní program aktualizuje podle čl. 6 odst. 4, předloží dotyčný členský stát do dvou měsíců aktualizovaný program Komisi.

Komise národní programy omezování znečištění ovzduší a jejich aktualizace přezkoumá s ohledem na požadavky stanovené v čl. 4 odst. 2 a v článku 6.

2. Členské státy předkládají Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí v termínech, jež pro podávání zpráv stanoví příloha I, své národní emisní inventury a prognózy, prostorově rozlišené národní emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a informativní zprávy o inventurách uvedené v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 a případně v čl. 8 odst. 4.

Předkládání těchto materiálů musí odpovídat podávání zpráv sekretariátu Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

3. Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí a po konzultaci s dotčenými členskými státy provede v prvním roce podávání zpráv přezkum údajů z národních emisních inventur, který poté provádí pravidelně. Tento přezkum zahrnuje:

- a) kontroly s cílem ověřit transparentnost, přesnost, konzistentnost, porovnatelnost a úplnost předložených informací;
- b) kontroly s cílem stanovit, zda byly inventurní údaje zpracovány v souladu s požadavky mezinárodního práva, zejména Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států;
- c) případně výpočet nezbytných výsledných technických korekcí, po konzultaci s dotčeným členským státem.

Pokud dotčený členský stát a Komise nejsou s to dosáhnout dohody o nutnosti či obsahu technických korekcí podle písmene c), Komise přijme rozhodnutí, kterým se stanoví technické korekce, jež má dotčený členský stát uplatnit.

4. Členské státy předkládají Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí tyto informace, na které se odkazuje v článku 9:

- a) do 1. července 2018 a následně každé čtyři roky polohu monitorovacích stanovišť a související ukazatele použité pro monitorování dopadů znečištění ovzduší a
- b) do 1. července 2019 a následně každé čtyři roky údaje získané při monitorování uvedeném v článku 9.

Článek 11

Zprávy Komise

1. Do 1. dubna 2020 a poté každé čtyři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku dosaženém při provádění této směrnice, jejíž součástí bude zhodnocení podílu Komise na dosažení cílů uvedených v článku 1, včetně:

- a) pokroku, pokud jde o:
 - i) orientační úrovně emisí a závazky ke snížení emisí uvedené v článku 4, a případně včetně důvodů jakéhokoli nedodržení;
 - ii) úrovně kvality vnějšího ovzduší v souladu s pokyny týkajícími se kvality ovzduší vydanými Světovou zdravotnickou organizací;
 - iii) cíle Unie v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů v souladu se 7. akčním programem pro životní prostředí;
- b) určení dalších opatření, která jsou na úrovni Unie a na úrovni členských států nezbytná k dosažení cílů uvedených v písmenu a);
- c) využití finančních prostředků Unie na podporu opatření přijatých za účelem splnění cílů této směrnice;
- d) výsledků přezkumu národních programů omezování znečištění ovzduší a jejich aktualizací podle čl. 10 odst. 1 třetího pododstavce ze strany Komise;
- e) zhodnocení zdravotních, environmentálních a socioekonomických dopadů této směrnice.

2. Pokud je ve zprávě uvedeno, že nedodržení orientačních úrovní emisí a závazků ke snížení emisí uvedených v článku 4 by mohlo být způsobeno neúčinnými právními předpisy Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje, včetně jejich provádění na úrovni členských států, Komise případně prověří potřebu dalších opatření, přičemž také zváží dopady provádění na jednotlivá odvětví. V případě potřeby předloží Komise legislativní návrhy, včetně nových právních předpisů v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje, za účelem zajištění souladu se závazky uvedenými v této směrnici.

Článek 12

Evropské fórum pro čisté ovzduší

Komise zřídí evropské fórum pro čisté ovzduší, které bude poskytovat podklady pro pokyny a usnadňovat koordinované provádění právních předpisů Unie a politik souvisejících se zlepšováním kvality ovzduší a na němž se budou v pravidelných intervalech scházet všechny zúčastněné strany, včetně příslušných orgánů členských států na všech příslušných úrovních, Komise, zástupců průmyslu, občanské společnosti a vědecké obce. V rámci evropského fóra pro čisté ovzduší dochází k výměně zkušeností a osvědčených postupů, mimo jiné ohledně snižování emisí z vytápění domácností a silniční dopravy, které mohou být podkladem pro národní programy omezování znečištění ovzduší a jejich provádění a posilovat je.

Článek 13

Přezkum

1. Na základě zpráv podle čl. 11 odst. 1 Komise tuto směrnici do 31. prosince 2025 přezkoumá za účelem zajištění pokroku při dosahování cílů uvedených v čl. 1 odst. 2, a to zejména zohledněním vědeckého a technického pokroku a provádění politik Unie v oblasti klimatu a energetiky.

V případě potřeby předloží Komise legislativní návrhy týkající se závazků ke snížení emisí pro období po roce 2030.

2. Pokud jde o amoniak, Komise v rámci svého přezkumu posoudí zejména:

- a) nejnovější vědecké důkazy;
- b) aktualizace metodického dokumentu EHK OSN k zamezení emisím amoniaku ze zemědělských zdrojů a k jejich snižování z roku 2014 (dále jen „metodický dokument pro amoniak“) ⁽¹⁾ a rámcového kodexu správné zemědělské praxe ke snížení emisí amoniaku EHK OSN ⁽²⁾, ve znění revidovaném v roce 2014;
- c) aktualizace nejlepších dostupných technik definovaných v čl. 3 bodu 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽³⁾;
- d) agroenvironmentální opatření v rámci společné zemědělské politiky.

3. Na základě vykázaných národních emisí rtuti posoudí Komise dopad těchto emisí na dosahování cílů stanovených v čl. 1 odst. 2 a zváží opatření k jejich omezení a případně předloží legislativní návrh.

Článek 14

Přístup k informacím

1. V souladu se směrnicí 2003/4/ES zajistí členské státy aktivní a systematické šíření informací veřejnosti jejich zveřejněním na veřejně přístupných internetových stránkách, pokud jde o:

- a) národní programy omezování znečištění ovzduší a jakékoli aktualizace;
- b) národní emisní inventury (případně včetně upravených národních emisních inventur), národní emisní prognózy, informativní zprávy o inventurách a další zprávy a informace, které se Komisi poskytují podle článku 10.

⁽¹⁾ Rozhodnutí 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí ECE/EB.AIR/127, bod 36e.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

2. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾ zajistí Komise aktivní a systematické šíření informací veřejnosti prostřednictvím zveřejnění emisních inventur a prognóz, jakož i informativních zpráv o inventurách pro celou Unii na veřejně přístupných internetových stránkách.
3. Komise na svých internetových stránkách zveřejní:
 - a) základní předpoklady, které byly u každého členského státu zohledněny při stanovování jejich národního potenciálu pro snížení emisí, použité při přípravě TSAP 16;
 - b) seznam příslušných právních předpisů Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje a
 - c) výsledky přezkumu uvedeného v čl. 10 odst. 1 třetím pododstavci.

Článek 15

Spolupráce se třetími zeměmi a koordinace v rámci mezinárodních organizací

Aniž je dotčen článek 218 Smlouvy o fungování EU, Unie a případně členské státy v zájmu zdokonalování základny pro usnadnění snižování emisí rozvíjí dvoustrannou a mnohostrannou spolupráci se třetími zeměmi a koordinaci v rámci příslušných mezinárodních organizací, jako jsou Program OSN pro životní prostředí (UNEP), EHK OSN, Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), včetně spolupráce formou výměny informací o technickém a vědeckém výzkumu a vývoji.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 8, čl. 8 odst. 7 a čl. 9 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 31. prosince 2016. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 8, čl. 8 odst. 7 a čl. 9 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci podle čl. 6 odst. 8, čl. 8 odst. 7 a čl. 9 odst. 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Článek 17

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro kvalitu vnějšího ovzduší zřízený podle článku 29 směrnice 2008/50/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 18

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 19

Změna směrnice 2003/35/ES

V příloze I směrnice 2003/35/ES se doplňuje nové písmeno, které zní:

- „g) Čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (*).

(*) Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1.“

Článek 20

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 1. července 2018 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

Odchylně od prvního pododstavce uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 10 odst. 2 do 15. února 2017.

Členské státy o nich neprodleně uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy obsahují odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob takového odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Zrušující a přechodná ustanovení

1. Směrnice 2001/81/ES se zrušuje s účinkem od 1. července 2018.

Odchylně od prvního pododstavce se:

a) články 1 a 4 a příloha I směrnice 2001/81/ES nadále uplatňují do 31. prosince 2019,

b) články 7 a 8 a příloha III směrnice 2001/81/ES zrušují ke dni 31. prosince 2016.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

2. Do 31. prosince 2019 mohou členské státy použít čl. 5 odst. 1 této směrnice ve vztahu ke stropům uvedeným v článku 4 a příloze I směrnice 2001/81/ES.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dne 31. prosince 2016.

Článek 23

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 14. prosince 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
I. KORČOK

PŘÍLOHA I

MONITOROVÁNÍ EMISÍ DO OVZDUŠÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Tabulka A

Požadavky na každoroční podávání zpráv o emisích podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada	Den, k němuž se zpráva podává
Celkové národní emise NFR ⁽¹⁾ podle kategorie zdroje ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP ⁽⁴⁾ (celkové množství PAU ⁽⁵⁾ , benzo(a)pyrenu, benzo(b)fluoranthenu, benzo(k)fluoranthenu, indeno(1,2,3-cd)pyrenu, dioxinů/furanů, PCB ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾)	Roční, počínaje r. 1990 do roku podání zprávy minus 2 roky (X-2)	15. února ⁽⁹⁾
Celkové národní emise podle kategorie zdroje NFR ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ , a jsou-li údaje k dispozici, BC	Roční, počínaje r. 2000 do roku podání zprávy minus 2 roky (X-2)	15. února ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Nomenklatura pro podávání zpráv (NFR), kterou stanoví Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

⁽²⁾ Přirozené emise se vykazují podle metodik stanovených v Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a podle příručky EMEP/EEA pro inventury emisí látek znečišťujících ovzduší. Nezahrnují se do celkových národních emisí a vykazují se samostatně.

⁽³⁾ Cd (kadmium), Hg (rtuť), Pb (olovo).

⁽⁴⁾ POP (perzistentní organické znečišťující látky).

⁽⁵⁾ PAU (polycyklické aromatické uhlovodíky).

⁽⁶⁾ PCB (polychlorované bifenylly).

⁽⁷⁾ HCB (hexachlorbenzen).

⁽⁸⁾ „PM₁₀“ se rozumí částice s aerodynamickým průměrem do 10 mikrometrů (μm).

⁽⁹⁾ Při výskytu chyb musí být upravené zprávy znovu předloženy do čtyř týdnů a musí zahrnovat jasné vysvětlení provedených změn.

Tabulka B

Požadavky na každoroční podávání zpráv o emisích podle čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada	Den, k němuž se zpráva podává
Celkové národní emise podle kategorie zdroje NFR ⁽¹⁾	— těžké kovy (As, Cr, Cu, Ni, Se a Zn a jejich sloučeniny) ⁽²⁾ — TZL ⁽³⁾	Roční, počínaje r. 1990 (od r. 2000 pro TZL) do roku podání zprávy minus 2 (X-2)	15. února

⁽¹⁾ Přirozené emise se vykazují podle metodik stanovených v Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a podle příručky EMEP/EEA pro inventury emisí látek znečišťujících ovzduší. Nezahrnují se do celkových národních emisí a vykazují se samostatně.

⁽²⁾ As (arsen), Cr (chrom), Cu (měď), Ni (nikl), Se (selen), Zn (zinek).

⁽³⁾ TZL (tuhé znečišťující látky).

Tabulka C

Požadavky na podávání zpráv o emisích a prognózách podle čl. 8 odst. 2

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada/cílové roky	Den, k němuž se zpráva podává
Národní rastrové prostorové údaje o emisích podle kategorie zdroje (GFNR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) — POP (celkové množství PAU, HCB, PCB, dioxiny/furany) — BC (jsou-li údaje k dispozici) 	Každé čtyři roky pro rok podání zprávy minus 2 roky (X-2) od roku 2017	1. května ⁽¹⁾
Velké bodové zdroje podle kategorie zdroje (GFNR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) — POP (celkové množství PAU, HCB, PCB, dioxiny/furany) — BC (jsou-li údaje k dispozici) 	Každé čtyři roky pro rok podání zprávy minus 2 roky (X-2) od roku 2017	1. května ⁽¹⁾
Emisní prognózy podle agregovaných odvětví NFR	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMVOC, PM _{2,5} , a jsou-li údaje k dispozici, BC	Každé dva roky, se zahrnutím těch roků, na něž se vztahuje prognóza: 2020, 2025, 2030, a jsou-li údaje k dispozici, 2040 a 2050 od roku 2017	15. března

⁽¹⁾ Při výskytu chyb musí být upravené zprávy znovu předloženy do čtyř týdnů a musí zahrnovat jasné vysvětlení provedených změn.

Tabulka D

Požadavky na každoroční předkládání informativní zprávy o inventurách podle čl. 8 odst. 3

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada/cílový rok	Den, k němuž se zpráva podává
Informativní zpráva o inventurách	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) a BC — POP (celkové množství PAU, benzo[a]pyren, benzo[b]fluoranthen, benzo[k]fluoranthen, indeno[1,2,3-cd]pyren, dioxiny/furany, PCB, HCB) — jsou-li údaje k dispozici, těžké kovy (As, Cr, Cu, Ni, Se a Zn a jejich sloučeniny) a TZL 	Všechny roky (podle tabulek A-B-C)	15. března

PŘÍLOHA II

ZÁVAZKY KE SNÍŽENÍ NÁRODNÍCH EMISÍ

Tabulka A

Závazky ke snížení emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x) a nemethanových těkavých organických sloučenin (NMVOC). U závazků ke snížení emisí se za výchozí rok považuje rok 2005, a pokud jde o silniční dopravu, použijí se na emise vypočítané na základě prodaných paliv (*).

Členský stát	Snížení SO ₂ oproti roku 2005		Snížení NO _x oproti roku 2005		Snížení NMVOC oproti roku 2005	
	Pro jaký-koli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jaký-koli rok od r. 2030	Pro jaký-koli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030
Belgie	43 %	66 %	41 %	59 %	21 %	35 %
Bulharsko	78 %	88 %	41 %	58 %	21 %	42 %
Česká republika	45 %	66 %	35 %	64 %	18 %	50 %
Dánsko	35 %	59 %	56 %	68 %	35 %	37 %
Německo	21 %	58 %	39 %	65 %	13 %	28 %
Estonsko	32 %	68 %	18 %	30 %	10 %	28 %
Řecko	74 %	88 %	31 %	55 %	54 %	62 %
Španělsko	67 %	88 %	41 %	62 %	22 %	39 %
Francie	55 %	77 %	50 %	69 %	43 %	52 %
Chorvatsko	55 %	83 %	31 %	57 %	34 %	48 %
Irsko	65 %	85 %	49 %	69 %	25 %	32 %
Itálie	35 %	71 %	40 %	65 %	35 %	46 %
Kypr	83 %	93 %	44 %	55 %	45 %	50 %
Lotyšsko	8 %	46 %	32 %	34 %	27 %	38 %
Litva	55 %	60 %	48 %	51 %	32 %	47 %
Lucembursko	34 %	50 %	43 %	83 %	29 %	42 %
Maďarsko	46 %	73 %	34 %	66 %	30 %	58 %
Malta	77 %	95 %	42 %	79 %	23 %	27 %
Nizozemsko	28 %	53 %	45 %	61 %	8 %	15 %
Rakousko	26 %	41 %	37 %	69 %	21 %	36 %
Polsko	59 %	70 %	30 %	39 %	25 %	26 %

Členský stát	Snížení SO ₂ oproti roku 2005		Snížení NO _x oproti roku 2005		Snížení NMVOC oproti roku 2005	
	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030
Portugalsko	63 %	83 %	36 %	63 %	18 %	38 %
Rumunsko	77 %	88 %	45 %	60 %	25 %	45 %
Slovinsko	63 %	92 %	39 %	65 %	23 %	53 %
Slovensko	57 %	82 %	36 %	50 %	18 %	32 %
Finsko	30 %	34 %	35 %	47 %	35 %	48 %
Švédsko	22 %	22 %	36 %	66 %	25 %	36 %
Spojené království	59 %	88 %	55 %	73 %	32 %	39 %
EU 28	59 %	79 %	42 %	63 %	28 %	40 %

(*) Členské státy, které se podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států mohou rozhodnout, že budou jako základ pro dodržování používat celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv, si mohou v zájmu zajištění soudržnosti mezi mezinárodním a unijním právem tuto možnost ponechat.

Tabulka B

Závazky ke snížení emisí amoniaku (NH₃) a jemných částic (PM_{2,5}). U závazků ke snížení emisí se za výchozí rok považuje rok 2005, a pokud jde o silniční dopravu, použijí se na emise vypočítané na základě prodaných paliv (*).

Členský stát	Snížení NH ₃ oproti roku 2005		Snížení PM _{2,5} oproti roku 2005	
	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030
Belgie	2 %	13 %	20 %	39 %
Bulharsko	3 %	12 %	20 %	41 %
Česká republika	7 %	22 %	17 %	60 %
Dánsko	24 %	24 %	33 %	55 %
Německo	5 %	29 %	26 %	43 %
Estonsko	1 %	1 %	15 %	41 %
Řecko	7 %	10 %	35 %	50 %
Španělsko	3 %	16 %	15 %	50 %
Francie	4 %	13 %	27 %	57 %
Chorvatsko	1 %	25 %	18 %	55 %
Irsko	1 %	5 %	18 %	41 %
Itálie	5 %	16 %	10 %	40 %
Kypr	10 %	20 %	46 %	70 %
Lotyšsko	1 %	1 %	16 %	43 %

Členský stát	Snížení NH ₃ oproti roku 2005			Snížení PM _{2,5} oproti roku 2005		
	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029		Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029		Pro jakýkoli rok od r. 2030
Litva	10 %		10 %	20 %		36 %
Lucembursko	1 %		22 %	15 %		40 %
Maďarsko	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Nizozemsko	13 %		21 %	37 %		45 %
Rakousko	1 %		12 %	20 %		46 %
Polsko	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugalsko	7 %		15 %	15 %		53 %
Rumunsko	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovinsko	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovensko	15 %		30 %	36 %		49 %
Finsko	20 %		20 %	30 %		34 %
Švédsko	15 %		17 %	19 %		19 %
Spojené království	8 %		16 %	30 %		46 %
EU 28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Členské státy, které se podle Úmluvy o dálkovém znečištění ovzduší přecházejícím hranice států mohou rozhodnout, že budou jako základ pro dodržování používat celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv, si mohou v zájmu zajištění soudržnosti mezi mezinárodním a unijním právem tuto možnost ponechat.

PŘÍLOHA III

OBSAH NÁRODNÍCH PROGRAMŮ OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠTĚNÍ OVZDUŠÍ UVEDENÝCH V ČLÁNCÍCH 6 a 10

ČÁST 1

Minimální obsah národního programu omezování znečištění ovzduší

1. Počáteční národní program omezování znečištění ovzduší, který stanoví články 6 a 10, musí zahrnovat přinejmenším:
 - a) národní politický rámec v oblasti kvality a znečištění ovzduší, v jehož kontextu byl program vytvořen, přičemž je třeba uvést:
 - i) priority politiky a jejich vztah k prioritám stanoveným v dalších příslušných oblastech politiky, mj. v oblasti změny klimatu a případně zemědělství, průmyslu a dopravy;
 - ii) příslušnost úřadů na celostátní, regionální i místní úrovni;
 - iii) pokrok dosažený při snižování emisí a zlepšování kvality ovzduší prostřednictvím stávajících politik a opatření a dále míru souladu s vnitrostátními povinnostmi a povinnostmi na úrovni Unie;
 - iv) odhadovaný další vývoj za předpokladu, že v již přijatých politikách a opatřeních nedojde k další změně;
 - b) zvažované možnosti politiky, jimiž se má dosáhnout splnění závazků pro období let 2020 až 2029 a pro období od roku 2030 dále a průběžné úrovně emisí stanovené pro rok 2025 ke snížení emisí a jež mají pomoci dále zlepšovat kvalitu ovzduší, i analýzu těchto možností, včetně její metody; jsou-li údaje k dispozici, jednotlivé či společné dopady těchto politik a opatření na snížení emisí, kvalitu ovzduší a životní prostředí, jakož i související nejistoty;
 - c) opatření a politiky, které byly vybrány k přijetí, včetně harmonogramu jejich přijetí, plnění a přezkumu a orgánů pro ně příslušných;
 - d) případně vysvětlení důvodů, proč nelze dosáhnout orientačních úrovní emisí pro rok 2025 bez opatření obnášejících nepřiměřené náklady;
 - e) případně informace o využití možností flexibility stanovených v článku 5 a případných důsledcích vyplývajících z jejich využití pro životní prostředí;
 - f) posouzení, jak se u vybraných politik a opatření zajistí soudržnost s plány a programy stanovenými v dalších relevantních oblastech politiky.
2. Aktualizace národního programu omezování znečištění ovzduší podle článků 6 a 10 musí zahrnovat přinejmenším:
 - a) zhodnocení pokroku, jehož bylo prováděním programu dosaženo, snížení emisí a snížení koncentrací;
 - b) jakékoli významné změny v rámci politiky, hodnocení, programu či harmonogramu pro jeho realizaci.

ČÁST 2

Opatření ke snížení emisí uvedená v čl. 6 odst. 2 druhém pododstavci

Členské státy zohlední příslušný metodický dokument pro amoniak a využijí nejlepší dostupné techniky v souladu se směrnicí 2010/75/EU.

A. Opatření ke snížení emisí amoniaku

1. Členské státy vytvoří národní kodex správné zemědělské praxe obsahující doporučení zaměřená na snížení emisí amoniaku a zohlední při tom rámcový kodex správné zemědělské praxe ke snížení emisí amoniaku EHK OSN z roku 2014, přičemž tento národní kodex zahrnuje přinejmenším:
 - a) nakládání s dusíkem s ohledem na celý dusíkový cyklus;

- b) krmné strategie;
 - c) nízkoemisní techniky aplikace statkových hnojiv živočišného původu (dále jen „statková hnojiva“);
 - d) nízkoemisní systémy skladování statkových hnojiv;
 - e) nízkoemisní systémy ustájení zvířat;
 - f) možnosti omezení emisí amoniaku způsobených používáním minerálních hnojiv.
2. K monitorování změn v celkových ztrátách reaktivního dusíku v zemědělství, do nichž se mimo jiné započítávají změny u amoniaku, oxidu dusného, amonia, dusičnanů a dusitanů, mohou členské státy zřídit národní bilanci dusíku, a to na základě zásad, které stanoví metodický dokument EHK OSN k bilanci dusíku ⁽¹⁾.
3. Členské státy zakáží používání hnojiv s obsahem uhličitanu amonného a mohou snížit emise amoniaku z anorganických hnojiv pomocí těchto postupů:
- a) nahrazením hnojiv na bázi močoviny hnojivy na bázi dusičnanu amonného;
 - b) pokud se hnojiva na bázi močoviny nadále používají, použitím metod, u nichž bylo již prokázáno snížení emisí amoniaku přinejmenším o 30 % ve srovnání s použitím referenčních metod, jak je uvedeno v metodickém dokumentu pro amoniak;
 - c) podporou nahrazování anorganických hnojiv hnojivy organickými a v případech, kdy se anorganická hnojiva nadále používají, jejich aplikací v souladu s předpokládanými nároky příslušné plodiny nebo travinného porostu na dusík a fosfor a s přihlédnutím ke stávajícímu obsahu živin v půdě a k živinám získaným z jiných hnojiv.
4. Členské státy mohou emise amoniaku ze statkových hnojiv snížit prostřednictvím těchto postupů:
- a) snížením emisí z použití tekutých a pevných statkových hnojiv na orných půdách a travinných porostech pomocí metod, které ve srovnání s referenční metodou popsanou v metodickém dokumentu pro amoniak sníží emise přinejmenším o 30 %, přičemž je třeba dodržet tyto podmínky:
 - i) aplikovat pevná a tekutá statková hnojiva pouze v souladu s předpokládaným nárokem příslušné plodiny nebo travinného porostu na živiny, pokud jde o dusík a fosfor, a to s přihlédnutím ke stávajícímu obsahu živin v půdě a k živinám získaným z jiných hnojiv;
 - ii) neaplikovat pevná a tekutá statková hnojiva, pokud je půda podmáčená, zaplavená, zmrzlá nebo pokrytá sněhem;
 - iii) aplikovat tekutá statková hnojiva na travinné porosty pomocí vlečné hadice, botkových aplikátorů nebo mělkým či hloubkovým vstříkáváním;
 - iv) zapravovat pevná a tekutá statková hnojiva používaná na orných půdách do půdy do čtyř hodin od nanesení;
 - b) snížením emisí ze skladování statkových hnojiv mimo přístřešky pro zvířata, přičemž se použijí tyto postupy:
 - i) u skladů tekutých statkových hnojiv vystavených po 1. lednu 2022 použití nízkoemisních systémů nebo technik skladování, které v porovnání s referenčními metodami popsanými v metodickém dokumentu pro amoniak prokazatelně snižují emise amoniaku přinejmenším o 60 %, a u stávajících skladů použití systémů a technik, které emise snižují přinejmenším o 40 %;
 - ii) zastřešení skladů na pevná statková hnojiva;
 - iii) zajištění dostatečné kapacity zemědělských podniků k uskladnění statkových hnojiv, aby k aplikaci statkových hnojiv docházelo pouze v období vhodném z hlediska růstu plodin;
 - c) snížení emisí z ustájení zvířat pomocí systémů, které v porovnání s referenční metodou popsanou v metodickém dokumentu pro amoniak prokazatelně snižují emise amoniaku minimálně o 20 %;
 - d) snížení emisí ze statkových hnojiv použitím strategií krmení krmivem s nízkým obsahem bílkovin, které v porovnání s referenční metodou popsanou v metodickém dokumentu pro amoniak prokazatelně snižují emise amoniaku minimálně o 10 %.

⁽¹⁾ Rozhodnutí 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add 1.

B. Opatření ke snížení emisí s cílem omezit emise jemných částic a černého uhlíku

1. Aniž je dotčena příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁾, mohou členské státy zakázat spalování posklizňových zbytků a odpadu a lesnických zbytků v otevřených ohništích.

Členské státy budou monitorovat a vymáhat uplatňování zákazu zavedeného v souladu s prvním pododstavcem. Případné výjimky z tohoto zákazu se budou týkat pouze preventivních programů k zamezení vzniku ničivých požárů, k regulaci škůdců či k ochraně biologické rozmanitosti.

2. Členské státy mohou vytvořit národní kodex doporučení týkající se osvědčených zemědělských postupů v oblasti správného nakládání s posklizňovými zbytky, a to na základě těchto postupů:

- a) zlepšení struktury půdy vpravením posklizňových zbytků;
- b) kvalitnější techniky vpravování posklizňových zbytků;
- c) alternativní využití posklizňových zbytků;
- d) zlepšení živného statutu a struktury půdy vpravováním statkových hnojiv podle požadavků pro optimální růst plodin, čímž se zamezí spalování statkových hnojiv (chlévská mrva, hluboká podestýlka).

C. Předcházení dopadům na malé zemědělské podniky

Při přijímání opatření popsaných v oddílech A a B členské státy zajistí, aby byly plně zohledněny dopady na malé a nejmenší zemědělské podniky.

Členské státy například mohou malé a mikro zemědělské podniky z uvedených opatření vyjmout, pokud je to z hlediska použitelných závazků na snížení emisí možné a přiměřené.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

PŘÍLOHA IV

METODIKY PRO PŘÍPRAVU A AKTUALIZACI NÁRODNÍCH EMISNÍCH INVENTUR A PROGNOZ, INFORMATIVNÍCH ZPRÁV O INVENTURÁCH A UPRAVENÝCH NÁRODNÍCH EMISNÍCH INVENTUR PODLE ČLÁNKŮ 5 A 8

Pro znečišťující látky uvedené v příloze I zpracují členské státy národní emisní inventury, případné upravené národní emisní inventury, národní emisní prognózy, prostorově rozlišené národní emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a informativní zprávy o inventurách za použití metodik, které přijaly smluvní strany Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států (pokyny k podávání zpráv EMEP), přičemž se jim ukládá, aby použily příručku EMEP/EEA pro inventury emisí látek znečišťujících ovzduší (příručka EMEP/EEA), na kterou se zde odkazuje. Podle této příručky by nadto měly být připraveny doplňující informace, zejména údaje o činnostech, jichž je zapotřebí ke zhodnocení národních emisních inventur a prognóz.

Použitím pokynů k podávání zpráv EMEP nejsou dotčeny další podmínky uvedené v této příloze a požadavky na podávání zpráv týkající se nomenklatury, časových řad a dnů, k nimž se zpráva podává, stanovené v příloze I.

ČÁST 1

Roční národní emisní inventury

1. Národní emisní inventury musí být transparentní, konzistentní, porovnatelné, úplné a přesné.
2. Emise z vymezených klíčových kategorií se vypočítají podle metodik uvedených v příručce EMEP/EEA, přičemž cílem je využít metodiku úrovně 2 nebo vyšší (podrobnější).

Členské státy mohou pro stanovení národních emisních inventur použít jiné vědecky podložené kompatibilní metodiky, pokud použitím těchto metodik získají přesnější odhady než s použitím výchozích metodik vymezených v příručce EMEP/EEA.

3. Členské státy provedou výpočet emisí z dopravy a podají o nich zprávu v souladu s národními energetickými bilancemi, které předkládají Eurostatu.
4. Výpočet a podávání zpráv o emisích ze silniční dopravy vycházejí z paliv prodaných ⁽¹⁾ v daném členském státě. Členské státy mohou dále podat zprávu o emisích ze silniční dopravy na základě spotřebovaných paliv nebo počtu kilometrů najetých v daném členském státě.
5. Členské státy podají zprávu o ročním stavu emisí v příslušných jednotkách uvedených v šabloně NFR pro podávání zpráv Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

ČÁST 2

Národní emisní prognózy

1. Národní emisní prognózy musí být transparentní, konzistentní, porovnatelné, úplné a přesné a podávané informace musí zahrnovat přinejmenším:
 - a) jasné vymezení přijatých i plánovaných politik a opatření zahrnutých v prognózách;
 - b) ve vhodných případech výsledky analýzy citlivosti provedené pro stanovení prognóz;
 - c) popis metodik, modelů, výchozích předpokladů a klíčových vstupních a výstupních parametrů.
2. Emisní prognózy se odhadují a agregují pro příslušná odvětví zdrojů. Členské státy poskytnou pro každou znečišťující látku tzv. prognózu „s opatřeními“ (přijatá opatření) a případně „s dalšími opatřeními“ (plánovaná opatření) v souladu s pokyny uvedenými v příručce EMEP/EEA.

⁽¹⁾ Členské státy, které se podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států mohou rozhodnout, že budou jako základ pro dodržování používat celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv, si mohou v zájmu zajištění soudržnosti mezi mezinárodními a unijními právními předpisy tuto možnost ponechat.

3. Národní emisní prognózy musí být v souladu s ročními národními inventurami pro rok x-3 a s prognózami, o nichž byla podána zpráva podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ⁽¹⁾.

ČÁST 3

Informativní zpráva o inventurách

Informativní zprávy o inventurách se zpracují podle pokynů k podávání zpráv EMEP a podávají s použitím šablony pro inventurní zprávy obsažené v těchto pokynech. Zpráva o inventurách musí zahrnovat minimálně tyto údaje:

- a) popisy, odkazy a zdroje informací k jednotlivým metodikám, předpokladům, emisním faktorům a údajům o činnostech a také odůvodnění jejich výběru;
- b) popis národních klíčových kategorií zdrojů emisí;
- c) informace o nejistotách, zajištění kvality a ověřování;
- d) popis institucionálního rámce pro přípravu inventury;
- e) přepočty a plánovaná zlepšení;
- f) případně informace o využití možností flexibility, které stanoví čl. 5 odst. 1, 2, 3 a 4;
- g) případně informace o důvodech odchylky od trajektorie snižování určené podle čl. 4 odst. 2, jakož i opatření, která umožní návrat na trajektorii;
- h) souhrn.

ČÁST 4

Úpravy národních emisních inventur

1. Členský stát, který v souladu s čl. 5 odst. 1 navrhuje úpravy národní emisní inventury, zahrne do návrhu předkládaného Komisi přinejmenším tyto podklady:
 - a) doklad o překročení příslušných národních závazků;
 - b) doklad o rozsahu, o němž se danou úpravou emisní inventury snižuje překročení závazku, a jak tato úprava přispívá k souladu s dotčenými národními závazky ke snížení emisí;
 - c) odhad, zda a kdy se očekává dosažení příslušných národních závazků ke snížení emisí na základě národních emisních prognóz bez úpravy;
 - d) doklad, že úprava je v souladu s jednou nebo více z následujících tří okolností. Je případně možné odkázat i na některé z předchozích úprav:
 - i) v případě nových kategorií zdrojů emisí:
 - doklad, že nová kategorie zdroje emisí je uznávána v odborné literatuře a/nebo v příručce EMEP/EEA;
 - doklad, že tato kategorie zdroje nebyla součástí příslušné národní emisní inventury v době, kdy byl závazek ke snížení emisí stanoven;
 - doklad, že emise z nové kategorie zdroje přispívají k tomu, že dotčený členský stát nemůže splnit své závazky ke snížení emisí, doplněný podrobným popisem metodiky, údajů a emisních faktorů, jejichž prostřednictvím bylo tohoto závěru dosaženo;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

- ii) byly-li ke stanovení emisí ze zvláštních kategorií zdrojů použity významně odlišné emisní faktory:
 - popis původních emisních faktorů s podrobným popisem, na jakém vědeckém základě byl daný emisní faktor odvozen;
 - doklad, že původní emisní faktory byly použity k určení snížení emisí v době, kdy byla stanovena;
 - popis aktualizovaných emisních faktorů s podrobnými informacemi, na jakém vědeckém základě byl daný emisní faktor odvozen;
 - porovnání odhadů emisí s použitím původních a aktualizovaných emisních faktorů, na němž bude prokázáno, že změna emisních faktorů přispívá k tomu, že daný členský stát není schopen splnit své závazky ke snížení emisí;
 - odůvodnění rozhodnutí, zda jsou příslušné změny emisních faktorů významné;
 - iii) byly-li ke stanovení emisí ze zvláštních kategorií zdrojů použity významně odlišné metodiky:
 - popis původně používané metodiky s podrobnými informacemi, na jakém vědeckém základě byl daný emisní faktor odvozen;
 - doklad, že původní metodika byla použita k určení snížení emisí v době, kdy byla stanovena;
 - popis používané aktualizované metodiky s podrobnými informacemi, na jakém vědeckém základě byla odvozena;
 - porovnání odhadů emisí s použitím původní a aktualizované metodiky, na němž bude prokázáno, že změna metodiky přispívá k tomu, že daný členský stát není schopen splnit své závazky ke snížení emisí;
 - odůvodnění rozhodnutí, zda je příslušná změna metodiky významná.
2. Členské státy mohou k provádění úprav na základě podobných podmínek předložit totožné podklady za předpokladu, že každý členský stát předloží sám za sebe požadované informace uvedené v odstavci 1, jež jsou pro každou zemi specifické.
3. Členské státy provedou přepočty upravených emisí tak, aby byl v největší možné míře zajištěn soulad s časovými řadami pro každý rok, v němž se příslušné úpravy použijí.
-

PŘÍLOHA V

NEPOVINNÉ UKAZATELE PRO MONITOROVÁNÍ DOPADŮ ZNEČIŠTĚNÍ OVZDUŠÍ PODLE ČLÁNKU 9

- a) U sladkovodních ekosystémů: stanovení míry biologického poškození včetně citlivých receptorů (mikrofyty, makrofyty a rozsivky) a úbytku populací ryb a bezobratlých:

klíčový ukazatel – kyselá neutralizační kapacita (KNK) a podpůrné ukazatele: kyselost (pH), rozpuštěné formy síranů (SO_4), dusičnanů (NO_3) a rozpuštěný organický uhlík:

četnost odběru vzorků: jednou za rok (v jezerech při podzimní výměně vodních hmot) až jednou za měsíc (toky).

- b) U suchozemských ekosystémů: posouzení kyselosti půdy, ztráty půdních živin, stavu a bilance dusíku a ztráty biologické rozmanitosti:

- i) klíčový ukazatel – kyselost půdy: výměnné frakce bazických kationtů (nasyčení zásadami) a výměnný hliník v půdě:

četnost odběru vzorků: jednou za deset let;

podpůrné ukazatele: pH, sírany, dusičnany, zásadité kationty, koncentrace hliníku v půdním roztoku:

četnost odběru vzorků: jednou za rok (v relevantních případech);

- ii) klíčový ukazatel – vyplavování dusičnanů z půdy ($\text{NO}_{3,\text{leach}}$):

četnost odběru vzorků: jednou za rok;

- iii) klíčový ukazatel – poměr uhlíku a dusíku (C/N) a podpůrný ukazatel – celkové množství dusíku v půdě (N_{tot}):

četnost odběru vzorků: jednou za deset let;

- iv) klíčový ukazatel – bilance živin v listoví (N/P, N/K, N/Mg):

četnost odběru vzorků: jednou za čtyři roky.

- c) U suchozemských ekosystémů: posouzení negativních dopadů ozonu na růst vegetace a biologickou rozmanitost:

- i) klíčový ukazatel – růst vegetace a poškození listoví a podpůrný ukazatel – tok uhlíku (C_{flux}):

četnost odběru vzorků: jednou za rok;

- ii) klíčový ukazatel překročení kritických úrovní založených na toku:

četnost odběru vzorků: jednou za rok během vegetačního období.

PŘÍLOHA VI
SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2001/81/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 první a druhý pododstavec písm. c), d) a e)	Článek 2
Čl. 3 písm. e)	Čl. 3 bod 1
—	Čl. 3 body 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 a 13
Čl. 3 písm. i)	Čl. 3 bod 6
Čl. 3 písm. k)	Čl. 3 bod 7
Čl. 3 písm. h)	Čl. 3 bod 10
Čl. 3 písm. g)	Čl. 3 bod 11
Článek 4	Čl. 4 odst. 1 a 2
Čl. 2 druhý pododstavec písm. a) a b)	Čl. 4 odst. 3
—	Článek 5
Čl. 6 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2 a 5 až 10
Čl. 6 odst. 3	Čl. 6 odst. 3 a 4
—	Článek 7
Čl. 7 odst. 1	Čl. 8 odst. 1 první pododstavec
—	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec a odst. 2 až 4
Čl. 7 odst. 2	Čl. 8 odst. 5
Čl. 7 odst. 3	Čl. 8 odst. 6
Čl. 7 odst. 4	Čl. 8 odst. 7
—	Článek 9
Čl. 8 odst. 2	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 1	Čl. 10 odst. 2
—	Čl. 10 odst. 3 a 4
Článek 9	Článek 11
—	Článek 12
Článek 10	Článek 13
Čl. 6 odst. 4	Čl. 14 odst. 1
Čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 3	Čl. 14 odst. 2 a 3
Článek 11	Článek 15
Čl. 13 odst. 3	Článek 16
Čl. 13 odst. 1 a 2	Článek 17

Směrnice 2001/81/ES	Tato směrnice
Článek 14	Článek 18
—	Článek 19
Článek 15	Článek 20
—	Článek 21
Článek 16	Článek 22
Článek 17	Článek 23
Čl. 8 odst. 1 a příloha III	Příloha I
Příloha I	Příloha II
—	Přílohy III, V a VI
Příloha III	Příloha IV

Prohlášení Komise o přezkumu emisí metanu

Komise se domnívá, že pokud jde o kvalitu ovzduší, existuje závažný důvod i nadále přezkoumávat vývoj emisí metanu v členských státech za účelem snížení koncentrací ozonu v EU a s cílem podpořit snížení emisí metanu na mezinárodní úrovni.

Komise potvrzuje, že na základě vykázaných národních emisí hodlá dále posoudit dopad emisí metanu na dosahování cílů stanovených v čl. 1 odst. 2 směrnice o národních emisních stropích a že zváží opatření ke snížení těchto emisí a případně za tímto účelem předloží legislativní návrh. Ve svém posouzení Komise zohlední řadu studií, které v této oblasti probíhají a které mají být dokončeny v roce 2017, jakož i další mezinárodní vývoj v této oblasti.
